

Lliçó 8: Pel 21 de novembre de 2020

EDUCACIÓ I REDEMPCIÓ

Dissabte 14 de novembre

PER A L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Gènesi 1:26, 27; Isaïes 11: 1-9; 2 Timoteu 3: 14-17; 1 Reis 4: 29-34; Joan 14:17; 1 Corintis 2: 1-16.

PER MEMORITZAR:

"Tota l'Esclusura és inspirada per Déu, i útil per a ensenyar, per redargüir, per corregir, per instruir en justícia" (2 Tim. 3:16).

La Bíblia explica una llarga història sobre Déu i el seu poble. De vegades la hi considera una història d'amor que va acabar malament, al menys temporalment. O pot veure com una història d'un pare i els seus fills rebels, que a la fi entren en raó.

Però, per als propòsits de la lliçó d'aquesta setmana, descobrirem una altra temàtica en la història bíblica, és a dir, la de unmaestro i els seus alumnes. Ells siguen desaprobando seus exàmens, però ell els explica pacientemente les seves lliçons vegada després de vegada, fins que, per fi, alguns aprenen.

La història bíblica no difereix molt de les nostres pròpies històries humanes que coneixem tan bé, amb una excepció: la història de Déu i el seu poble té garantit un final feliç; assoleix el seu objectiu. La gràcia divina cap al seu poble assegura aquest resultat. La responsabilitat humana en aquesta relació sovint ha estat mal interpretada, i fins i tot temuda, per molts que l'han considerat onerosa. Però, de fet, la història de la Bíblia és essencialment una invitació a conèixer Déu i comprendre la seva voluntat. Per cert, aprendre a conèixer Déu és la nostra principal resposta a la seva gràcia. No podem guanyar aquesta gràcia, però podem aprendre-; i què és la educació cristiana, si no la educació que nos ensenya a cercar i a estagar la gràcia?

A IMATGE DE DÉU

Llegeix Gènesi 1: 26 i 27; i 5:1+3. Què ens ensenyen aquests versets sobre com Déu va crear originalment a la humanitat i el que va succeir amb la humanidadespués de el pecat?

La frase "a imatge de Déu" ha captivat als intèrprets de la Bíblia durant segles. Quina és aquesta imatge amb la qual es va crear als primers éssers humans? Per exemple, ¿vol dir queDios semiró enun mirall i va formar la seva nuevaCreaciónparecida a ixí mateix? ¿Osignifica que els éssers humans es asemejanmés a Déu que a totes les altres formes de vida? O es refereix a una similitud i compatibilitat espiritual i intel·lectual entre el Creador i la seva creació humana? Les Escripures no donen cap explicació precisa d'aquesta expressió, tot i que els erudits han extraídone les Escripures moltes interpretacions de loque podria significar. Tanmateix, podem veure quedespuésdel pecadoesta imagencambiò, fuedistorsionada; razónpor la qual Elena deWhite va escriure que l'objectiu de l'educació és restaurar en l'home la imatge del seu creador (*Ed* 14-16).

Com pot l'educació aconseguir un objectiu tan notable?

En primer lloc, hem de recordar que Déu va fer que tinguéssim una relació conel, alguna cosa similar a loquehacen els pares amb els seus fills. Ens va fer a la seva imatge, de la mateixa manera en què els pares humans tenen fills a la seva imatge (Gén. 5: 1), perquè ell pogués educar-nos com a fills seus que pertencena la seva família. El Senyor espot comunicar connosotros i formar una relació duradora amb nosaltres. Per tant, la imatge de Déu és més una "imagenmental" que permet que dos éssers, unodivinyotrohmano, tinguin una convergència d'idees. Això és precisament el que succeeix en l'educació, primer a la llar entre pares i fills, i després a l'escola, quan els mestres es fan càrrec de l'obra educativa. Evidentment, Déu va planificar aquest procés d'educació, que coneixem tan bé,

■ **La història de la Redempció és una història d'educació des de la Creació fins a l'Encarnació, i des de l'Encarnació fins a la Recreació. Déu és un Mestre, i el cel és una escola per a l'eternitat (veure *Ed* 301). Quines són les implicacions d'aquest pensament per al nostre compromís amb l'educació cristiana a la llar, a l'església, a l'escola, a la universitat i durant tota la vida?**

JESÚS COM MESTRE

La Bíblia utilitza molts termes per descriure Jesús. Ell és el Fill de Déu, el Messies, el Fill de l'Home, el Salvador, el Redemptor, el Senyor, l'Anyell de Déu, per esmentar tan sols alguns. Però, per als que el van conèixer millor durant els seus més de tres anys de ministeri públic a Judea i Galilea, era un Mestre. Ho cridaven "Mestre", o "Rabi". Tots dos signifiquen lo mismo, és a dir, "Mestre".

Per tant, la professió docent i l'obra d'ensenyament debien haver sigut una forma particularment adequada perquè Jesús portés a terme el seu ministeri públic. De algun manera, la seva obra de redempció és similar a l'obra d'ensenyament. És més, el profeta evangèlic ho va predir.

Llegeix Isaïes 11: 1 a l'9. Què revela sobre la funció docent de Jesús?

Una de les profecies messiàniques més sorprenents en les Escripures es troba en Isaïes 11. Els versicles 1 a el 3 retraten el Messies venidor en termes educatius, algú que aporta coneixement, consells, sabiduria i enteniment. Tot el passatge conclou en una notable promesa: "La terra serà plena de el coneixement del Senyor, com les aigües cobreixen el mar" (Isa. 11: 9). Potser aquests ensenyaments de les Escritures han sigut les que van inspirar a Elena de White, en el seu llibre sobre l'educació, a assenyalar que l'obra de l'educació i l'obra de la redempció són una (veure Ed 30).

Llegeix Joan 3: 1 a el 3. Nicodem es va dirigir a Jesús com un rabi, ja més va identificar que els dons d'ensenyament de Jesús provenien de Déu, a causa de les senyals que Jesús va fer: els seus miracles i les seves revelacions sobre el significat de la vida. Indubtablement, Jesús va reconèixer l'origen dels seus dons d'ensenyament (si bé no el títol que aquest li va donar) quan va respondre a Nicodem que havia de néixer de nou per veure (comprendre i entrar en) el Regne de Déu. Això vol dir que l'autoritat per ensenyar als altres, fins i tot en el cas de Jesús, prové de Déu.

Sens dubte, l'ensenyament és on està Déu. És encomendat per Déu, va ser adoptat per Jesús, i els que reben l'ensenyament reconeixen que té autoritat divina.

■ Quin és el nostre paper a l'observar el compliment d'aquesta profecia pel que fa a el coneixement de el Senyor que s'escampa per tot el món?

MOISÈS I ELS PROFETES

Llegeix 2 Timoteu 3:14 al 17. Què ens ensenyen aquests versets sobre el paper de les Escripures a l'educació cristiana?

La paraula per a la primera part de la Bíblia, la Torà, de vegades es tradueix com "la Llei", en part perquè hi ha moltes lleis en aquests llibres. Però la Torà realment significa "ensenyament", o "instrucció". Aquesta interpretació és molt diferent del que molts pensen que és la "Llei" en la Bíblia: les normes i els reglaments que hem de seguir per comptar amb la bona voluntat de Déu. No és així; la Llei és un material didàctic que ens ensenya a viure en forma reeixida i segura en una relació de pacte amb Déu, que ell va tenir en mente ja a l'crear-nos.

Les següents parts de la Bíblia hebrea, els profetes, informen amb quant èxit el poble de Déu va dominar aquest material didàctic i el va posar en pràctica (els profetes primers, o llibres històrics), i el que hauria d'haver après d'aquest material didàctic (els profetes darrers). La part restant de l'Antic Testament (anomenada "escrits", en hebreu) és plena d'exemples de mestres i alumnes reeixits i no tan reeixits, juntament amb les seves experiències educatives. Exemples d'èxit educatiu en aquests llibres serien Ester, Rut, Daniel i Job. Entre els fracassos, hi hauria els quatre amics de Job. Per descomptat, el llibre de Salmos és un himnari, però aquest fins i tot té a l'almenys tres salms educatius: Salm 1, Salm 37 i Salm 73.

Els evangelis abunden en materials destinats a fins educatius, especialment en les paràboles de Jesús. Moltes de les cartes de Pau comencen amb una forta proclamació de l'evangeli, però acaben amb material educatiu, lliçons pràctiques sobre la vida diària dels cristians. El llibre de Apocalipsi està ple de material educatiu. Per exemple, tota la informació, o el desenvolupament de el futur de l'església de Crist, es revela en un llibre que només l'Anyell de Déu, Jesús, el gran Maestro, pot obrir (Ap. 5: 1-5).

■ **Alguns potser diguin que no tot el material didàctic en els llibres de Moisès s'aplica a la nostra època, i això és cert. Deuteronomi 17:14 a l'20, les indicacions relacionades amb els reis, té algunes instruccions molt explícites sobre la selecció d'algú per ocupar el càrrec real. Avui, per descomptat, no triem reis a la nostra església. Com determinem l'aplicació adequada de tot aquest material didàctic de les Escripures per al nostre temps?**

ELS SAVIS

Les paraules escola, estudi i educació es entenen clarament en l'actualitat, però no són comuns en la Bíblia. Hi ha una paraula, saviesa / savi, que és molt més comú. Per exemple, l'Antic Testament menciona a homes i dones savis (2 Sam. 20:16; Prov. 16:23).

Llegeix 1 Reis 04:29 a el 34. Què ens ensenya això sobre la importància de la saviesa?

El rei Salomó es destaca com un home molt savi, que va parlar amb autoritat sobre la vida animal i vegetal, i com els proverbios congran saviesa, és a dir, com un home culte (1 Rei. 4: 29-34). Els llibres de Proverbios i Eclesiastès contenen molts ensenyaments savis sobre diversos temes, atribuïdes a Salomó, així com a altres savis mestres de l'antiguitat (Prov. 1: 1; 25: 1; 30: 1; 31: 1).

Segons la Bíblia, la saviesa és molt semblant a la nostra educació actual. És algo que un no aprèn de pares i mestres, especialment de jove (Ecl. 12: 1), però en realitat una persona acumula saviesa al llarg de la vida. En segon lloc, la saviesa generalment té un costat pràctic; per exemple, aprèn de les formigues, que recullen en l'estiu per tenir prou provisió per a l'hivern (Prov. 6: 6-8).

Amb tot, la saviesa no és només pràctica; també té una banda teòrica, ja que comença amb la fe en Déu i segueix certs principis fonamentals (Prov. 1: 7). La saviesa ens ajuda a viure de manera responsable i en benefici dels altres, i també ens ajuda a protegir-nos de la desgràcia. Finalment, a l'igual que l'educació actual, la sabiduria respon totes les preguntes que ens plantegem, però ens permet acontentar-nos amb el que sabem mentre continuem buscant el que encara no coneixem. I aquesta és una bona posició des de la qual podem aprendre a conèixer Déu i confiar en la seva gràcia. Segons Jeremies 18:18, el paper de l'mestre savi és equiparable als rols de sacerdot i profeta. Els tres transmeten missatges de Déu al seu poble, en forma d'ensenyament de la Llei, consells educatius i missatges especials de Déu.

■ Com podem aprendre la saviesa i després transmetre-la als que vénen després de nosaltres? Per què és tan important que fem això, com a poble?

L'EDUCACIÓ A L'ESGLÉSIA PRIMITIVA

Un dels principis notables de l'educació en les Escripures sorgeix quan Jesús, el gran Maestro, es prepara per deixar els seus alumnes, o deixebles. Habían estado con él durante tres anys i mig, aproximadament la quantitat de tiempo que destinem a l'educació secundària o superior. A l'acabar qualsevol d'aquests períodes, segons la persona, els estudiants sovint consideren que estan preparats per valer-se per si sols.

Però Jesús sabíamás, i per això va proporcionar als seus seguidors educació contínua sota la tutela de l'Esperit Sant. En un altre costat s'identifica a aquest mestre o guia com Defensor, o advocat (en grec, *paracletos*), que els serà donat als seguidors de Jesús en forma permanent (Joan 14:16, 17). Es l'identifica com l'Esperit de Veritat. Si bé l'Esperit Sant no s'identifica com a educador, la obra del Esperit indubtablement és educativa, especialment pel que fa a buscar i trobar la veritat.

Llegeix 1 Corintis 2: 1 a l'16 Què diu Pau que és summament important en el context de l'educació?

Pau comença recordant la iglesia de Corinto, quan fue a ellos per primera vegada, no habló de nada más que de Jesucristo y de su crucifixión (1 Cor. 2: 2): nada de sabiduría astuta, només la proclamació del evangeli. Però eseno va ser tot (2: 6), porque unavez que estos nuevos cristianos maduraran, l'apòstol tornaria per ensenyar-saviesa, les coses que Déu va amagar abans de l'inici de l'món (2: 7), fins i tot les coses profundes de Déu (2:10). Tot serà estudiat sota la guia de l'Esperit de Déu quan aquest s'uneixi a l'esperit de l'alumne.

Com de profund serà aquest estudi i quant accés a l'aprenentatge hi haurà per als que siguin guiats per l'Esperit? El capítol conclou amb una cita de l'profeta Isaïes: "Qui va ensenyar a l'Esperit del Senyor, o li va aconsellar ensenyant-li?" (Isa. 40:13). El profeta que parlava a la gent comuna de la seva època diria que ningú pot fer això. Però Pau va corregir aquesta percepció, a l'concloure: "Nosaltres tenim la ment de Crist", el que significa que els cristians plens de l'Esperit tienen acceso fins i tot a lamenti de Dios i, per tant, a qualsevol quantitat de aprenentatge i enteniment (1 Cor. 2: 10-13), necessaris per conèixer el camí de la justícia.

PER ESTUDIAR I meditar:

La Gran Comissió evangèlica (Mat. 28: 18-20) va posar en marxa un notable moviment religiós a tot el món. Aquí, uns pocs apòstols o missioners (les dues paraules signifiquen l'omnium: "els que són enviats") van recórrer tot el món i van reunir alumnes, els van convertir endiscípuls, els van cridar a creure en Jesús, els van batejar, i van procedir a ensenyar-totes les coses que Jesús els havia mandado. La imatge és la de cristians convertits de todo el mundo, que representandiferentes cultures y hablan diferentes idiomas, que surten de les aigües de l'baptisme només per ingressar en una escola i començar la seva educació. Això no és d'estranyar, ja que encara tienen mucho que aprender.

La raó per la qual els cristians sempre estan aprenent no és només per curiositat intel·lectual o el afán de dominar el coneixement, sino porque la fe cristiana impregnada en la vida diaria. Hay mucho que aprender. Debido a eso, las cartas del Nuevo Testamento contienen tanto la proclamación sobre Jesús (de vez en cuando utiliza la palabra

kerygma per això) com l'educació en totes les coses que els cristians han d'aprendre (de vez en cuando el Nou Testament la flama *Didaché*). Podem veure un bon exemple de proclamació en 1 Corintis 2: 2, mentre que l'educació comença a 1 Corintis 4 i continua de tant en tant a la resta de la carta. Què és el que els cristians han d'aprendre?

Treball, descans, qüestions socials, relacions comunitàries, església i adoració, economia, filantropia, relacions amb les autoritats, assessorament, sistemes familiars, relaciones matrimoniales i crianza de los hijos, menjar i la seva preparació, vestimenta, fins i tot envellir i preparar-se per al final de la vida, tant la vida personal com la vida en aquest món. Ser cristià vol dir aprendre alguna cosa sobre totes aquestes coses i més. Comprendre-les no és una cosa que passi naturalment; cal aprendre-les.

PREGUNTES PER DIALOGAR:

1. Com n'és important és l'obra educativa per a la missió de l'església? Què va voler dir
2. Elena de White quan va escriure: "El cel és una escola" (Ed 301)?
3. Torna a llegir 1 Corintis 2: 1 a l'16 Observa el que diu Pau sobre el que Déu ens revela mitjançant la Il·luminació. Pensa en la seva declaració que els governants i la saviesa de l'època pereixen. Si ell va poder dir això en aquell llavors, què dir de part de la "saviesa" de la nostra època també?